

COMBAT

DIARI ANTIFEIXISTA DE LA TARDA

Núm. 46

Girona, divendres 11 de setembre del 1936

Preu 15 cts.

AVUI, 11 DE SETEMBRE

DESPRES DE LA MILITARADA

La declaració de guerra dels militars al poble espanyol

(continuació)

Avui fa anys que Catalunya defensava la seva llibertat, arrabassada per aquell funest Felip V, el primer Borbó de la raça infecta que hem patit tants anys. Barcelona avui celebra l'aniversari en uns moments gairebé anàlegs a aquells. El 19 de juliol, una allau de mercenaris es llençà al carrer per tal d'arrabassar altra vegada les llibertats de Catalunya. L'experiència de l'any 1934, però, valgué per a que hom es donés compte del que significava lluitar amb un enemic tan funest i no confiés en les simples manifestacions. Amb les armes a la mà, com l'any 1914, el poble de Barcelona plantava cara a les hordes despòtiques de Goded i el vencia sorollosament, assenyalant una data per a la Història digna d'escriure's amb lletres d'or.

El Rafael de Casanova del 19 de juliol era tota una multitud que es llançava a la defensa de les llibertats de Catalunya i morien per ella. Els herois del 19 foren nombrosíssims, anònims, però que el poble recordarà per més anys que transcorrin, com una flama perenne d'inspiració i de record.

Molts Rafaels de Casanova caigueren en l'heroica batalla barcelonina: Francesc Ascaso moria al costat d'uns braus milicians de la Llibertat; Fontbernat també donava la seva vida per l'ideal de Catalunya.

El calendari dels braus defensors de Catalunya ha estat augmentat durant el segle i mig de despotisme borbònic, que fins ara havíem patit; el 1934 queien homes com Jaume Compte i Manuel G. Alba. Ara el martirilogi ha estat més cruent però més aprofitat. La sang vessada el 19 de juliol ha servit per a regar per sempre més la terra de la llibertat. Catalunya, en aquest període de la Història que tenim la sort de viure, s'ha deslliurat per sempre més de les cadenes de l'opressió i de l'esperit borbònic, que encara semblava governar Espanya abans del 19 de juliol.

La Revolució proletària és l'antorxa de la llibertat dels pobles: Carles Marx digué que sols els obrers organitzats eren l'única garantia de la llibertat dels pobles. Catalunya, doncs, és lliure mercès a la Revolució del proletariat.

M. ROSET SALA

Hem vist en els primers paràgrafs d'aquest treball de la manera que els militars entenien la Revolució proletària. Un seguit de mentides i d'injúries dirigien contra les posicions i consignes dels partits obrers. A l'igual que ells, els clericals des de les troncs de les esglésies i des dels «centros» dirigien la seva paraula carregada de virus, saturades de falses promeses a aquells desgraciats i innocents catòlics que tenien la dissort d'escoltar-los.

Tractaven al poble espanyol de «plebe frenética, degenerada i endrogada con folletos de la literatura comunista». Comparaven la Setmana Tràgica (que en deien ells) amb la Revolució que estem vivint. Llavors fou una paròdia del magne gest del proletariat que s'està formant avui. Llavors, el poble, només es dedicà a incendiar algun que altre convent i església. Es respectà el Capitalisme i el Militarisme. Ara no, aquest mateix poble, conscient del seu deure i instruït no per folletos sino per enciclopèdies, no per capellans pauxistes sinó per homes que entenen la Humanitat Social, no ha respectat cap d'aquests tres factors que entorpien la marxa triomfant de la Revolució. Els ha escombrat, els ha anihilat completament. No ha deixat ni les cendres, perquè a l'igual que els paràsits tornarien rebollar i entorpirien altra volta la marxa de la Humanitat.

«2.º—EL EJERCITO SALVAGUARDIA DE LO PERMANENTE.—Si; solo se disputaba el predominio de este o del otro partido el Ejército cumpliría con su deber quedando en los cuarteles. Pero hoy estamos en vísperas de la fecha [pensadlos] MILITARES ESPAÑOLES, en que España puede dejar de existir. Sencillamente; si por una accesión a los formularios del deber permanecéis neutrales en el pugilato de estas horas, podéis encontraros de la noche a la mañana con lo sustantivo, lo permanente de España que servia ha desaparecido. Este es el límite de vuestra neutralidad; la sustancia de lo permanente, de lo esencial de aquello que pueda sobrevivir a la varia suerte de los partidos. Cuando sonada la hora en que vuestras armas tienen que entrar en juego para poner a salvo los valores fundamentales si lo que es en vano simulacro la disciplina.

Y así ha sido siempre: la última partida ha sido siempre la partida de las armas. A última hora ha dicho Spengler: «Siempre ha sido un pelotón de soldados el que ha salvado la civilización». La mayor tristeza en la reciente historia del Ejército Ruso se escribió el día en que seis Ofi-

ciales se presentaron con lacitos rojos a las autoridades revolucionarias. Poco después cada Oficial era mediatizado al frente de sus tropas por un «delegado político» comunista y muchos algo más tarde pasados por las armas. Por aquella claudicación de los militares moscovitas Rusia dejó de pertenecer a la civilización Europea ¿QUEREIS LA MISMA SUERTE PARA ESPAÑA?

UNA GRAN TAREA NACIONAL.—Tendréis derecho haceros los sordos si se os llamara para que cobejeis con vuestra fuerza una nueva política reaccionaria. Es de esperar que no queden insensatos todavía que aspiren a desperdiciar una nueva ocasión histórica la última en provecho de mezquinos intereses, y si los hubiera, caería sobre ello vuestro rigor y el nuestro. No puede invocarse al supremo honor del Ejército ni señalar la hora trágica y solemne de quebrantar la letra de las ordenanzas, para que todo quedase en el esfuerzo de una organización económica en gran número de aspecto injusta. La bandera de lo nacional se tremola para encubrir la mercancía del hambre. Millones de españoles lo padecen y es de primera urgencia remediarlo. Para ello habrá que lanzar a toda máquina la gran tarea de la reconstrucción nacional. Habrá que llamar a todo orgánicamente ordenadamente, al goce de lo que España produce y puede producir. Ello implicaría sacrificios por los que hoy disfrutan demasiado grande en la parva vida española. Pero vosotros templados en la religión del servicio y del sacrificio y nosotros que hemos impuesto voluntariamente a nuestra vida sin sentido ascético y militar enseñaremos a todos a soportar el sacrificio con cara alegre del que sabe que a costa de algunas renunciaciones en lo material salva el acervo eterno de los principios que llevó a medio mundo en su misión universal España.

A. C. M. (Continuará)

COMPANYS:

“COMBAT” demana que hi col·laboreu tots, exposant hi els vostres pensaments, Tots els vostres articles seran ben rebuts i publicats convenientment.

Dir avui que es lluita solament per l'aixafament del feixisme, es molt poca cosa. No hi ha més que una sola manera d'aixafar i acabar amb el feixisme: fer triomfar la Revolució socialista.

De la resta d'Espanya

ES DETINGUT UN BISBE QUE TENIA CATORZE MILIONS

Múrcia, 10. — En un convent dels afores de Múrcia, propietat de la Comunitat anomenada Germanetes dels Pobres, ha estat trobat amagat el bisbe de Cartagena, el qual ha passat a la presó.

Sembla que aquest prelat posseïa als Bancs sumes per un total de catorze milions de pessetes.

LES DARRERES INFORMACIONS DE LA TARDA LES TROBAREU A "COMBAT"

ES DEMANA LA SUBSTITUCIO DE LES MONEDES MONARQUIGUES

Madrid. — Entre els elements del Front Popular que actuen en la producció, en el comerç, i la banda, s'està defensant la idea de suggerir al ministre de Finances la conveniència de substituir els mitjans de pagament, sobre monedes de plata que tinguin al·legoria de l'antic règimen per uns altres que tinguin característiques de la República.

En aquest cas hauria de recollir-se de la circulació i anular-se el seu valor en un termini breu les monedes que tinguin les efigies esmentades en primer terme.

AL FRONT D'EXTREMADURA. — LA BRIGADA DEL Tinent CORONEL BURILLO FORAGITA L'ENEMIG I LI CAUSA 82 MORTS

Madrid. — A l'extrem de l'ala esquerra, on lluita i avança sense cessar la brigada de l'heroic tinent coronel Burillo, al control d'Extremadura, hom advertí abans d'anit la presència d'un fort contingent enemic que tneia com a punt estratègic una masia d'una torreta sobre la qual hi havia dues metralladores.

A la primera senyal cent homes pertanyents a les milícies manxegues es van llançar a l'atac de la posició. El combat arribà al cos a cos.

Al cap d'una hora els nostres milicians van posar en vergonyosa fuga l'enemic, superior en nombre. Dintre de la masia hi quedaren 60 morts, d'ells 22 moros regulars pertanyents a un esquadró que comandava l'ex-capità Lobo; 30 legionaris també resultaren morts i 30 soldats requetés, tots els quals duïen insignies tradicionalistes.

Fou pres un auto blindat, dos de llugers, una ametralladora, 34 fusells metralladora, dos d'ells nous, i carretes contra els gasos asfixiants d'un sistema completament nou.

Les forces del capità Navarro, aprofitant el desconcertament del enemic. D'aquesta Guerra enmiga pel centre arribant al Tajo.

L'aviació van llançar bombes que no causaren danys.

Marina Revolucionaria

En los más importantes movimientos revolucionarios que desde comienzo de este siglo hemos presenciado, vemos que la marina de guerra ha contribuido con sus decididas sublevaciones al triunfo revolucionario del país, en defensa de los regimenes de la democracia o bien por si sola ha habido en ella motines sangrientos.

El 27 de junio de 1905, en la flota rusa del mar Negro, en el acorazado «Kniar Potemkin», estalla una sublevación que es secundada por otros buques, el acorazado «Pobiedonset», el transporte «Prout», y el torpedero núm. «267» pero la más emocionante, la más sangrienta es la del «Kniar Potemkin». La dotación mal alimentada, con una oficialidad déspota, hace que la marinería se lance amotinada contra los jefes del buque, lanzando por la borda al mar a algunos de éstos y el resto cae bajo el fuego de los fusiles de los primeros marineros rojos que duenos del mando del buque enarbolan la bandera roja que años más tarde tenía que ser el pabellón representativo de la U. R. S. S., al implantarse el régimen comunista que dió fin al zarismo emboscado en la república rusa. La marinería se apodera de todos los buques de la escuadra, incorporándolos al nuevo Estado, formando la primera flota roja del mundo.

En Portugal en su revolución de 1910, la marina contribuyó con su gran movimiento republicano para dar fin a la Casa de Braganza; la oficialidad, secundada por la marinería, se adueña de los buques, bombardeando la residencia real de Lisboa, batiéndose en tierra para implantar la república, y a pesar del régimen dictatorial de Cardona, todavía la prensa nos relata alguna sublevación en alguna unidad de la flota lusitana.

En el Brasil, en el mismo año, estalla un movimiento revalucionario en su flota, produciéndose por esta causa una reforma política que hace vivir al país en un régimen de más libertad.

Cuando finalizaba la gran guerra, el año 1918, la que fué la segunda marina de guerra del mundo en aquella época, la alemana, surge en ésta una sublevación por una república socialista. Clases y marinería hacen prisioneros a los más altos mandos de la flota y oficialidad de los buques. Con la muerte de algunos de éstos, adueñanse de la escuadra y de los arsenales, izando el pabellón rojo en los mástiles de los buques.

Años atrás, en Chile, se subleva la escuadra en un movimiento revolucionario que se extiende a todo el país, con una guerra civil, costando gran esfuerzo al gobierno el reducir a la marinería; y, por último, en la marina de guerra holandesa, en su mayor buque, el acorazado «Zeven Provinciën», en 1933, se subleva en una de sus colonias, en va, adueñase la tripulación del mando del buque que sólo se entrega después de un extenso bombardeo de los buques que dieron caza.

lanes que luchan también, toda una vida, contra éste otro tirano que es la opresión de sus más raciales aspiraciones; tú el de la tumba quemada por manos asesinas que han querido destruir dos veces tu generoso corazón; tú, gran hijo de Cataluña; tú, Francisco Maciá vé, desde las Alturas a donde tiene que planear tu vasto espíritu, vé tus viejos revolucionarios, vé tus

hijos valientes, y recibe una vez más, la emocionada expresión de admiración de un amante de la libertad.

¡Viva Cataluña! ¡Viva la República Española!

Robert-Charles ISAAC
Miliciano belga

(Delegado de la Federación Nacional de Juventut Socialista Española).

En nuestro país, en el año 1873, los cantonales o federales de Cartagena, tomaron el mando de la escuadra, teniendo que desembarcar la oficialidad de ésta, y dueñas las clases y marinería de los buques, sitiaron algunos puertos del litoral del mediterráneo.

El día 5 de agosto, de 1911, en la fragata «Numancia» convertida en guardacostas, estando fondeada en Tánger se inicia una sublevación con intención de apoderarse del mando del buque, hacer prisioneros a jefes y oficiales para dirigirse al puerto de Málaga con otras unidades de la flota y proclamar la república. Un maquinista, con otras clases de marinería y unos cien marineros, dan el grito ¡A las armas! ¡A por la República!, se dirigen al pañol de municiones para apoderarse de éstas, mientras rompen la puerta. Algún traidor, da cuenta al oficial, quién con la guardia, apuntando con los fusiles, obliga a rendirse a aquellos marinos. Gobernaba Canalejas. Condenado el jefe del movimiento, Sánchez Moya, es fusilado el día 9 del mismo mes, en el buque que dió el grito de Libertad. A reclusión perpetua fueron condenados seis marineros. Todavía existe un cañonero con el nombre de «Canalejas», el político monárquico que fusiló al marino republicano. La marina tiene que sustituir esas letras y poner en su lugar, en ese buque, las del «bravo marino» Sánchez Moya. También existe aún el cañonero «Cánovas del Castillo», el de la dura y sangrienta represión en Cuba, que costó tanta vida inútilmente a España y fué enemigo de Isaac Peral, el marino popular, a quien Cánovas, con sus ministros, le negó toda ayuda, porque Peral no fué nunca político. Estos buques no pueden navegar con la bandera de la República del pueblo, con nombres de políticos monárquicos.

Ya desapareció de la flota el cañonero «Dato», otro político de triste recuerdo, nombre que llevaba el buque pirata, batido y hundido en Algeciras, por los disparos del acorazado «Jaime I», el que podríamos llamar el «Potemkin» español, por la lucha ruda y sangrienta sostenida por la tripulación leal, al rescatarlo del mando de los facciosos, de este fascismo carlistón que fusila cobardemente desde el prestigioso marino republicano, almirante Arazola, hasta el último marinero que no secunde el movimiento subversivo. Nuestra marina lucha sin descanso en pro de la libertad de sus hermanos; nuestros marineros tienen un alma grande y un espíritu de hombres libres, batiendo a una oficialidad fascista hasta rendirlos, apoderándose de los mandos de los buques para que nuestro país no sea una colonia de esclavos.

Este año, es el revolucionario, el glorioso, el de nuestra independencia, para un pueblo libre, el de la victoria segura, el del gigantesco paso que damos para aplastar el fascismo que quiere esclavizar a Europa.

FERNANDO ALVAREZ

(De «La Batalla»).

HONOR ALS CAIGUTS

Com moriren els camarades Pedrola, Castells, Buil, González i Martí del P.O.U.M.

Tots els companys del camarada Pedrola, cap de la primera bandera de la segona columna, del front d'Osca, comenten la heroicitat d'aquest brau company, que juntament amb Castells i Martí trobaren la mort en l'assalt al «Molino» d'Osca.

Havia sortit de matinada amb alguns milicians del P. O. U. M. i de la J. C. I. a atacar aquesta població. A uns tres cents metres de Tierz no deixaven d'hostilitzar a aquesta avançada població. Els nostres milicians havien d'amagar-se per mig de les sinuositats del terreny i arrastrar-se quan passaven per descobert tanta era la quantitat de trets que se'ls hi feien des de les posicions ocupades per l'enemic.

Pedrola, que era el cap de la bandera, animava constantment als seus companys. La nostra infanteria voltà i posà en gran compromís a la posició enemiga. Estaven materialment copats i no veient se capaçs de resistir el nostre atac suspengueren el foc i hissaren bandera blanca. Es rendien.

Pedrola, llavors, arborant la bandera de la Joventut Comunista Ibèrica i amb la destra la pistola, avançà amb quatre companys més vers la posició enemiga, ordenant-los

LLIBRERIA DE LA

Cooperativa Gráfica

Cort-Reial núm. 1.—Tel. 571.—GIRONA

AFICIONATS A LA FOTOGRAFIA

US RECORDEM QUE CONTINUEN DINTRE LA LLIBRERIA DE LA COOPERATIVA GRÀFICA LA VENDA DE TOTA CLASSE DE MATERIAL FOTOGRAFIC.—APARELLS I TREBALLS DE LABORATORI A PREUS REDUÏSSIMS.—TOT EL MATERIAL ES DE LA MILLOR QUALITAT.

Visiteu-nos i us convencereu!

Una gran manifestació en el monument de Rafael de Casanova

COMITE ANTIFEIXISTA DE GIRONA ULTIMA HORA

GREMI FERRERS I CARRETERS

El president de la Comarca de Palafrugell Baldomer Felip ha fet lliurament a Secretaria de la quantitat de 53 pessetes destinades a la subscripció Hospitals de Sang.

ACCIO CATALANA REPUBLICANA I L'ONZE DE SETEMBRE

Aquest matí, han sortit cap a Barcelona, dos autos ocupats per socis de l'esmentada entitat, els quals han anat a retre l'homenatge anyal a Rafael de Casanova, que sintetitza el gest d'aquells herois que caigueren defensant les llibertats de Catalunya davant les tropes de Felip V.

SINDICAT D'INDUSTRIES GRAFIQUES

Per acord del Comitè Executiu en reunió celebrada ahir, el Sindicat d'Indústries Gràfiques s'ha incautat avui de la Secció de Fotografia de la Casa Electricitat i Subministres, del carrer d'Aberradors, el propietari de la qual era Ferran Ferrer, cap provincial de Falange Espanyola a Llagostera.

COMISSIO DE PROVEIMENTS

Per acord del Comitè Executiu en reunió celebrada ahir, es fa públic que no es servirà gasolina a cap possessor d'autos turismes que no demostrin una utilitat industrial o que estiguin al servei de les Comissions del Comitè Antifeixista.

Per tant, la Comissió de Proveïments fa públic que s'abstinguin de demanar gasolina tots aquells que, posseint autos particulars no presten cap servei benefici a la Revolució i si serveixen per a consumir gasolina inútilment i per esbarjo personal.

SINDICAT DE LA METALLURGIA

Cort-Reial, 14

Les llistes de la subscripció pro-caiguts queden exposades a la Secretaria de dit Sindicat els dies de cotització.

Es prega als associats que no han fet el donatiu que el facin efectiu el més prompte possible.

SINDICAT INTELECTUALS PROFESSIONS LIBERALS

(Secció Mestres)

En la reunió celebrada el dia 10 del corrent pels mes-

tres de la localitat de Girona afectes al Sindicat Unic d'Intel·lectuals i Professions Liberals (C. N. T.) es va acordar constituir 1 Secció Mestres nomenant a l'efecte la següent junta:

President, Pere Gibert Prim. Secretari, Francesc Dabau Causa.

Tresorer, Lluís Garcia Vigneaux.

Vocals: Ferran Rahola Auguet i Pere Caselles Cardoner.

Aquesta junta es posa a disposició de tots els companys del Magisteri per tots els assumptes que se li vulguin consultar en el seu local provisional de l'ex Ateneu Social Democràtic.

DELS ARTICLES PUBLICATS EN SON RESPONSABLES LLURS AUTORS.

Subscripció en pro Milícies antifeixistes i orfes de les víctimes que està ocasionant la Lluita de la nostra terra en defensa de la Llibertat i de la Democràcia

	Ptes.
Suma anterior	43.950'91
Personl Delegació Indústria de Girona (se-gona Ent.)	192'25
Josep Quera	25'
Lluís Cuadros	10'
Unió Comercial de detallistes de Girona	100'
R. O. (segona entrega)	25'
Total	44.303'16

Subscripció pro Hospitals de Sang

Suma anterior	68.252'45
Individus de Classes Passives, Apoderat per En Vicenç Canovas	585'34
Unió Comercial de De-	

tallistes de Girona	100'
Josep Quera	25'
Manuel Guillaumet	25'
Collegi Oficial Metges de Catalunya, Secció Girona	3.865'
R. O. (segona entrega)	25'
Jaume Palomer	15'
Total	72.892'79

Cambra del Viatjant i Representant de les Comarques Gironines (U. G. T.)

Es prega a tots els socis de la Cambra del Viatjant i Representant, de les Comarques Gironines, per a que passin per la Secretaria, de 6 a 8 del vespre (Casa del Poble) a recollir els respectius carnets. A l'ensens que es rebran, a tots els companys, per reclamacions i aclaracions.

La Junta

COMITE DE TREBALL

A. P. de Girona ha fet lliurament de 20 jerseis per les milícies antifeixistes.

PARTIT OBRER D'UNIFICACIO MARXISTA I JOVENTUT COMUNISTA IBERICA

Es convida a tots els socis del P.O.U.M. i de la J. C. I. a la reunió general extraordinària que tindrà lloc avui divendres a les 10 de la nit al nostre estatge social (carrer Ciutadans).

L'ordre del dia a tractar serà el següent:

Acta anterior.
Informe de la Junta.
Nomenament de Comitè Local.
Assumptes generals.
Companys marxistes, no hi manqueu.

La Junta

ESPORTIVES

BOXA

Iamós S. C. contra el Girona F. C. (B).

Els equips que es presentaran seran els següents: Palamós S. C.: Sabat, Fitó, Sánchez; Santamaria, Ribas, Garcia; Napoleón, Fausellas Rosalench, Camps, Barber. — Girona F. C.: Figueres, Carritg, Baiges; Sancho, Privat, Dalmau; Serra, Jordà, Sais, Olivias i Garcia.

Arbitrarà el col·legiat amateur Narcís Cassà. El partit començarà a les 4 en punt.

El diumenge vinent el primer equip del Girona F. C. es traslladarà a Sabadell per a jugar un partit a benefici de la família del malaguanyat President i jugador del Sabadell Viguera. L'equip que presentarà serà el següent: Florença; Farró, Torredellot; Trias, Gómez, Madern; Ferrer, Trujillo, Burillo, Kancel. Parera.

També un altre selecció del "Girona" jugarà a Cassà de la

Programa de la reunió pugilística que tindrà lloc avui, divendres a les 10 de la nit, en el Teatre Albéniz a benefici dels HOSPITALS DE SANG.

I. Gafarot — Planas (5 rounds de 2 minuts).

II. Canals — Cendra (3 rounds de 2 minuts).

III. Parés — Clascà (3 rounds de 2 minuts).

IV. Sarrats — Marqués (3 rounds de 2 minuts).

V. Casas — Conesa (2 rounds de 2 minuts).

Jones — Conesa (2 rounds de 2 minuts).

VI. Poaté — Cazarro (5 rounds de 2 minuts).

CATCH AS

I. Canals I — Casals (2 rounds de 5 minuts).

II. Verderi — Ayats (3 rounds de 10 minuts).

FUTBOL

Demà jugaran a l'estadi Municipal de Vista Alegre el primer equip complet del Pa-

Una gran manifestació en el monument de Rafael de Casanova

Barcelona. — Avui, amb motiu d'ésser l'aniversari de la mort de Rafael de Casanova ha tingut lloc una gran manifestació patriòtica i llibertària al peu del seu monument. Durant tot el matí i entrada de la tarda la plaça on es troba situat aquest monument s'ha vist envaïda d'una multitud frenètica i desitjosa de manifestar-se en pro de les llibertats de Catalunya i d'Espanya. Hi han assistit representacions de totes les comarques catalanes, i s'han pronunciat vibrants parlaments, que han estat aplaudits. L'entusiasme ha arribat al cim quan el president de Catalunya, Lluís Companys, en finalitzar el seu discurs ha dit: NO PASSARAN.

Una victòria de les forces lleials al front de Barbastro havent ocupat el poble de Molino

Les nostres tropes del sector de Barbastro han fet una incursió prop el camp enemic i a més de posar en fuga una gran part s'han apoderat de Molinos i un altre poble.

Han causat baixes a l'enemic i han agafat material de guerra.

Dos soldats desertors del regiment de Girona s'han presentat aquest matí a Sigüenza

Quant més violent era el foc en el sector de Sigüenza s'han presentat a les nostres tropes dos soldats desertors del regiment anomenat de Girona. Han estat rebuts amb joia a les nostres files.

Han estat tombats tres aparells enemics per la nostra aviació a Andalusia

En un combat sostingut contra l'aviació enemiga han estat posats fora de combat tres aparells rebels. Han caigut dos d'ells voltats de flames. L'altre també destruït ha caigut en barrina quedant destruït.

Es combat amb insistència a Extremadura

Al front d'Extremadura s'ha lliurat aquest matí una important batalla en la que els rebels han hagut de retirar-se vist l'ímpetu de les nostres forces.

El combat ara es generalitza a Santolaya i també els lleials porten la iniciativa.

CAMARADAS:

A beneficio de las Milicias Populares que en defensa de las libertades del pueblo combaten en el frente de batalla contra el fascio imperialista, cedemos, a partir de hoy, el 50 por 100 de lo que produzca la venta de las siguientes obras, originales del popular Juan García Morales, el cura del pueblo que tan brillantes campañas viene realizando en las columnas de "Heraldo de Madrid" contra el fascismo y en favor de los humildes:

HIPOCRITAS, FARSANTES, FARISEOS Pras. 1'50

TRES AÑOS DE LUCHA » 2'00

EL CRISTO ROJO » 3'00

ATISBOS » 3'00

ANTIFASCISTAS, comprad estas obras y no solamente con ello contribuiréis a beneficio de las Milicias sino que os haréis con obras de positivo valor y actualidad.

PUNTO DE VENTA CENTRO DE SUSCRIPCIONES DE VICENTE Y RICARDO CAMPS, Anselmo Clavé, 20 (bajos). — GIRONA

Selva un partit a benefici de les milícies antifeixistes. L'equip serà el següent: Rustu-

llet; Caritg, Baiges; Sancho, Privat, Dalmau; Serra, Jordà, Oliveras, Trias II, Garcia,

hi que tiressin les armes a terra. Quan semblava que anaven a obeir l'ordre, els rebels llançaren una granada de mà que anà a explotar al mig del grup matant instantàniament a Pedrola, Castells i Martí. Els altres dos companys caigueren també mortalment ferits.

El fum de la granada era tan dens que els hi permeté escapar sense ésser vistos. Ja allunyats del perill enemic i algun temps després els nostres milicians recolliren en greu estat a aquests dos companys. Es va témer llavors per la sort dels altres. Ningú els havia vist sortir. Es sospitava la seva mort. Malgrat aquesta sospita es creia de que tal vegada ferits, haurien caigut presoners de l'enemic.

Es va ordenar la retirada i es comunicà de seguida el part als caps Rovira, Arquer i Piquer. Estudiaren aquests les possibilitats d'un atac ordenat que, venent les dificultats es logrés la seva rendició sense perjudicar als nostres camarades, que tal vegada es trobessin amb vida.

Molt aviat començà l'atac. Les nostres milícies enervades, tenien sed de venjança. Els feixistes, segons costum, no els respectarien com a presoners i serien afosellats. A no ésser per la disciplina, aquests braus joves haurien volat el Molí, encara que els hi hagués costat víctimes. Però s'havia ordenat una tàctica i s'havia de complir. Algunes hores després tornaven a arborar la bandera blanca. Els nostres camarades es resistien a creure amb una rendició. Així ho compregueren els rebels i ensenyaren una altra i una altra. El cap que manava les nostres forces va ordinar amb veu alta per tal que sortissin tots. Així ho feren, sortint tots fins a vint. Mancaven els caps. Un tinent i un sergent. S'havien donat a la fuga. La impaciència es reflectia en els rostres dels nostres milicians. Volien sapiguer la sort dels altres tres companys. Ben aviat es conegué. Estirats a l'entrada, estaven els cadàvers dels tres herois.

(de «La Batalla»)

Dos "Vivas a España" antagònics

Resulta paradójico oír en los frentes en lucha a las fuerzas fascistas, al clero amante de las antiguas formas inquisitoriales, a los militares sin honor, y aun a obreros y empleados traidores a su propia causa, la voz de "Viva España". Ningún amante de la libertad y de la justicia pued ignorar lo que representa ese grito de Viva España en labios facciosos.

Traidores, enemigos de los trabajadores y de su libertad, clero indigno, vuestro Viva España quiere decir: Viva la España inculta; Viva la España en que unos grupos de privilegiados explotan a las clases productoras del país; Viva la España de los obreros sin trabajo; Viva la España en que sus obreros pasan hambre y miseria; Viva la España sin escuelas; Viva la España en que su Ejército está al servicio del capitalismo, y no del pueblo que le paga; Viva la España sin Hospitales para los pobres, dando ingreso por caridad o recomendación; Viva la España que se desentiende del obrero en su vejez, después de una vida compita consagrada al trabajo; Viva la España con casas insanas para los obreros, y altos alquileres; Viva la España en que las mayores partidas de gastos del Presupuesto del Estado se dedican al pago de la burocracia inepta y que obtuvo sus empleos, no por aptitud, sino por favoritismo; Viva la España que nutre sus Presupuestos de ingresos con impuestos indirectos sobre artículos de consumo de primera necesidad para los obreros, como pan, leche, arroz, legumbres, etc. recargándolos considerablemente. Viva la España con clases hasta en los Hospitales: el enfermo pudiente con mejor cama que el obrero, el mayor médico a su servicio —médicos que efectuaron su aprendizaje practicando con obreros y necesitados—; la alimentación escogida a los ricos y apenas suficiente para los necesitados; Viva la España que da caridad a los pobres por ostentación, y no auxilio y socorro fraternal; Viva la España de los comerciantes que se enriquecen con ganancias ilícitas adulterando y mermando el peso en artículos de primera necesidad de consumo para el proletariado, sin sanción alguna; Viva la España de los pronunciamientos militares; Viva la España

del pan de primera para los ricos y de tercera para los pobres; Viva la España con trenes, vagones y barcos y salas de espera con primeras y terceras, para que los ricos que viajen por placer lo hagan cómodamente y los obreros por necesidad con todas las incomodidades; Viva la España con teatros con palcos y gallineros, para que el que no produce se expande cómodamente y el obrero se expande con incomodidad; Viva la España de los soldados de cuota, practicando en sus domicilios, y los hijos del proletariado en Africa; Viva la España de los palacios y chalets con grandes jardines para los privilegiados y los obreros en cuarteles de inquilinos insalubres y sin jardines públicos. Viva la España de clases hasta después de muertos en cementerios y honores; Viva la España del burgués de fábrica y taller que todo su trabajo es recoger las ganancias para juergas y viajes a París y Londres, mientras sus obreros y familias, llevan vida de privaciones y miseria; Viva la España que el hijo del albañil, sea albañil, del ferroviario, ferroviario, del Ingeniero, ingeniero, del militar, militar, sin hacer una verdadera selección social, sin proporcionar medios educativos a los niños del proletariado para que puedan concurrir a la selección de los más aptos; Viva la España en que la cultura es privilegio reservado a los ricos y no a los pobres. Viva la España que si un quiere justicia tiene que pagarla, y necesita abogado que le defienda con toda la razón, porque ella sola no basta; Viva la España con la justicia al servicio del dinero. Viva la España con clero al servicio del dinero y de la política; Viva la España con órdenes religiosas que falsean la educación del niño y preparen al obrero traidor de los otros obreros; Viva la España en que el clero acapara sin circulación miles de millones, mientras el obrero carece de trabajo; Viva la España en que las Instituciones armadas están al servicio de la burguesía, ametrallando al

pueblo cuando pide pan y trabajo; Viva la España de la Ley de fugas persiguiendo al obrero por sus ideas liberadoras de igualdad y justicia. Viva la España en que los ricos van a expansionarse en buenos y costosos automóviles, mientras los obreros van al trabajo lejano a pié y mal calzados; Viva la España de los obreros del campo trabajando de sol a sol por un jornal de hambre; Viva la España de los grandes terratenientes a los que no conocen sus colonos que estuvieron a sus servicios toda su vida, pero que las rentas, bueno o malo el año, les fueron exigidas; Viva la España de las Prisiones y cárceles inmundas y vergonzantes; Viva el Clero que durante 1936 años fueron dueños del mundo y nada hicieron por los obreros sino recomendarles paciencia para conseguir una gloria en el cielo en la que nunca creyeron fomentando la incultura del pueblo —recir, pues, ahora el finío de vuestra obra—.

Para que seguir mas.

Obrero, trabajador honrado. Cuando oigas ese grito de Viva España de un enemigo de tu causa, ya sabes lo que con ello quiere decirte y recordarte. Lucha pues en esta ocasión única, hasta la muerte. Más que por tí, por esos niños que nos saludan con el puño en alto, por esa aurora que nace! Para que vivan una existencia digna, para que vivan como hombres libres, y no como esclavos como nosotros vivimos hasta ahora. Nuestros mayores nos libraron de las cadenas de la esclavitud política; nosotros rompemos ahora con nuestra sangre las de la esclavitud económica. No puede ahora hablarse de otra igualdad ni de otra justicia.

Nuestro grito de Viva España, de Viva Cataluña representa todo lo contrario al suyo, el nuestro es: Viva la España de la verdadera justicia, de la verdadera igualdad, del trabajo honrado y de la auténtica fraternidad.

HERRERO

Llegiu "Combat" diari antifeixista

INCONSCIENCIA

Els resums dels Consells de Ministres lacònics i esquematitzats que publica la premsa diària, no permeten que el poble es dongui compte de la neteja que en tots els cossos de l'Estat s'està portant a cap des dels inicis del moviment feixista. Es a la "Gaceta de Madrid" on es veu la quantitat considerable d'empleats que són separats del servei per la seva actuació feixista més o menys descarada. Caldria que tots els diaris publicassin les llistes inacabables de Pérez Garcas, López, etc., que són foragitats dels seus càrrecs.

Veuria aleshores el poble, la infinita quantitat d'inconscients que fins ara ha vingut mantenint en els organismes públics. I és que sols d'inconsciència pot titllar-se la resenya que suposa el voler endogalar i subjugar al poble que els manté a canvi d'un treball, que cal confesar-ho, si bé no era massa gros la retribució era també migrada. Tenien amb tota seguretat el concepte fals que l'Estat era una mena d'empresa, i el poble, els seus servidors, quan la veritat és, que el poble, és un conjunt d'accionistes i els funcionaris els seus servidors.

I com a empleats, treballadors; que han de sentir les ansies alliberadores d'una lluita de classes i mai posar-se al costat de les oligarquies que com a premi dels seus serveis rastres, afalagaven la

seva fatxenderia amb pomposos títols de "Jefe de Negociado", amb uns galons més o menys complicats a la gorra i unes poques pessetes per mal menjar i pujar la família.

No veien aquests desgraciats la condició en que els governs burgesos han tingut als empleats. La seva fallera d'arribar un dia a ésser caps d'una dependència els posava una vena als ulls que els amagava les seves privacions i misèries, obligats a aprofitar els trajoques de llueus semblaven metàl·lics, condemnats a menjar poc i pair depressa i bé; a aguantar moltes vegades les impertinències dels seus superiors en categoria i a portar un tren de vida inadient a les seves possibilitats.

Quantes vegades al reflexionar sobre aquest punt, he recordat un cas viscut per mi en un poble d'aquestes comarques.

Anavem a passeig amb un amic pels afores del poble quan d'una cas de pagès sortí un gos sintètic; pell i os, que fent esforços de flaqueza lladrava mostrant-nos les dents. El meu company, andaluc, amb gràcia, se li encarà i li digué: "Pero no te da vergüenza defender a un amo que no te da de comer?"

No he pogut passar sense transcriure aquest fet per la semblança que té amb el cas d'aquests empleats avui separats del servei de l'Estat.

Els governs capitalistes els tenien a pa i aigua per tal de soterrar-los per la fam en cas de protestar, i no obstant feien d'estiracodetes sabotejant els governs populars, denunciant i perseguint els seus companys que amb dignitat i dintre la llei exigien un respecte als seus drets d'homes conscients i treballadors. Eren ells els culpables de la trisa opinió en que el poble tenia als empetats de l'Estat. Siguent uns treballadors volien ésser senyors, mirant a les classes obreres amb menyspreu, a la petita burgesia amb respecte, i al capitalisme amb servitut rastre. I d'uns i altres eren mal mirats i tenien que aplegar-se entre ells cercant un "club" o cafè per tal d'instalar-hi una "penya" on l'eterna conversació eren els escalafons quinquenys i ascensos. No sabien ésser dignes ni de la seva misèria.

En aquestes hores tràgiques comprendran la seva follia absurda i maleiran els causants de la seva tragèdia.

Qui sap però, si aquest poble admirable, generós que vessa la seva sang per la llibertat i la igualtat humana, els obrirà un dia els braços i oblidant les erides rebudes, perdonarà la inconsciència que ha deixat tantes llars desolades.

A. G.

TOTS ALHORA

La primera vegada que vaig llegir el célebre consell d'en Marx, GERMANS PROLETARIS D6 TOT EL MON UNIU-VOS, —fou rodejat de solitud i silenci, propensos a la divagació— vaig viure l'emoció intensa de la troballa de la clau d'un món ignorat, i emportat per la fantasia em vaig elevar per l'espai, més i més, fins que amb l'esguard vaig dominar totalment el globus terrestre, i des d'allí, vaig contemplar un espectacle for-

midable, impresionant, ai! difícil per a mi de descriure.

Al crit de: Germans Proletaris Unim-nos, reptit arreu, fins els reconcs més llunyans de la terra, es creaven rius humans immensos que es dirigien tots alhora, formant un mar infinit, al cant d'un himne, puny clos enlaire, e'abocaven, talment com una ona abassegadora, cim del món erigint-se'n en amos i senyors, en mestres ic apdevaners. I aquell món, abans ple d'arbi-

trietats i de dolor, n'esdevenia un món de justícia i de felicitat.

UNIM-NOS i arremetem contra aquesta xurma minoria menyspreable que suspirant per la supremàcia, pels privilegis de que havia gaudit abans, tan injustament, ha gosat encarar-nos les armes.

PER UN ESDEVENIMENT BELL I FELIÇ, DEMPEUS DE GUERRA TOTS!!

JOM.

La "neutralitat a direcció única" equival a l'assassinat del poble espanyol.

(de "L'Humanité" del 7-9-36)